

๙๕

วัดรวย วัดจน

เป็นพระนี่ อยู่เหนือความรวยความจนนะ
พระไม่ได้คิดเรื่องรวยและก็ได้ไม่ได้คิดเรื่องจน
มันเหนือตรงนั้นไปแล้ว
วัดก็เหมือนกันอยู่เหนือคำว่า “วัดรวย” หรือ “วัดจน”

“วัด” เป็นเครื่องวัดของคนเข้าวัดว่า
กิเลสหรือสิ่งไม่ดีนั้นหมดไปแค่ไหน
ยังเหลืออีกแค่ไหน และก็เป็นสถานที่ตักดวงบุญ
เป็นแหล่งเนียนาบุญ
เป็นแหล่งแห่งความรู้อันบริสุทธิ์ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
ที่จะทำให้เราดำเนินชีวิตได้ถูกต้อง ไม่ผิดพลาด มีสุคติเป็นที่ไป
มีเป้าหมายคือพระนิพพาน เราจะมองที่ถาวรวัตถุ
หรือจำนวนคนเข้าวัดว่า วัดนี้รวย วัดนี้จน ไม่ถูกนะ

วัดหลวงปู่หลวงตาในหลาย ๆ วัดที่ต่างจังหวัด
ท่านมีแค่กุฏิหลังเล็ก ๆ
มีทางจงกรม มีที่พักกลางวัน
มีศาลาอเนกประสงค์

ที่ท่านทำอย่างนั้น เพราะท่านมีวัตถุประสงค์ต้องการที่จะปลื้กวิเวก
เพื่อให้กายสงบ ใจจะได้สงบ ก็เลสจะได้หมดไป
นั้นวัตถุประสงค์ของท่าน ไม่ใช่ท่านจน
ถ้าท่านจะสร้างให้ใหญ่โตท่านก็ทำได้
แต่ท่านไม่ได้มีวัตถุประสงค์อย่างนั้น
ใครมีบุญอยากได้บุญก็มาฟังธรรม
ไม่มีใครมา ท่านก็ปฏิบัติธรรม ทำความเพียรของท่านไป
มันแล้วแต่วัตถุประสงค์

อย่างวัดใหญ่ ๆ หลาย ๆ วัด โดยเฉพาะวัดพระธรรมกาย
ที่สร้างก็มีวัตถุประสงค์เพื่อเอาไว้เป็นสถานที่ประพฤติธรรม
ให้สาธุชนผู้มีบุญทั้งหลายที่อยู่ใกล้ ๆ ไม่ห่างไกลนัก
รถวิ่งสักชั่วโมง ชั่วโมงครึ่ง ได้มาปฏิบัติธรรมรวมกัน
เป็นพลังหมู่ในการปฏิบัติธรรม
ในการศึกษาธรรมะของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

เพราะฉะนั้นจะให้ไปตากแดด ตากลม ตากฝน ก็ทำไม่ได้
เมื่อคนมาเยอะก็ต้องสร้างใหญ่
ไม่ได้เกี่ยวกับรวยหรือจนเลย
เพราะว่าวัดหลวงพ่อเอาไปขายไม่ได้
แล้วไม่เคยคิดจะไปขายด้วย
เลิกคิดเรื่องค้าขายหรือทำมาหากินตั้งแต่บวชแล้ว

หรือมหาธรรมกายเจดีย์ ที่สร้างก็เพื่อเป็นที่รวมใจให้คนนึกถึงบุญ
นึกถึงพระรัตนตรัย ใจจะได้เป็นกุศล
เมื่อใจเป็นกุศล เลื่อมใสในพระรัตนตรัย
จะได้เป็นรหัสผ่านไปสู่ศตภพ
วัตถุประสงค์เป็นอย่างนี้จึงได้สร้าง

เพราะฉะนั้น วัดอยู่เหนือความรวยหรือความจน
ต้องเข้าใจตรงนี้ก่อน
ส่วนเมื่อเข้าใจแล้วจะไปทำบุญที่ตรงไหน
มีศรัทธาตรงไหนก็ไปทำตรงนั้น

ครุฑธำมรงค์สร้างโรงเรียน ก็สร้างโรงเรียน
ครุฑธำมรงค์สร้างโรงพยาบาล ก็สร้างโรงพยาบาล
หรือสร้างโรงเรียน โรงพยาบาล ซึ่งรักษาไข้ทางกาย
และให้วิทยาทานพอแล้ว เราจะมีสร้างโรงพยาบาลรักษาไข้ทางใจ
หรือมาสร้างโรงเรียนเป็นที่ศึกษาธรรมะ ก็มาสร้างวัด ก็แล้วแต่เรา

พระลัทธิลัทธิพุทธเจ้าทรงเรียงขั้นตอนของการทำบุญ
ที่จะได้บุญมากมาย-บุญน้อย ตามลำดับ
ตั้งแต่ให้ทานกับสัตว์เดรัจฉาน กับมนุษย์ทุกศีล
มนุษย์มีศีล มนุษย์เข้าถึงธรรม ถึงฉันทสมาบัติ
เป็นโคตรภูบุคคล เป็นพระอริยบุคคล
เป็นพระอรหันตลัทธิลัทธิพุทธเจ้า ไล่เรื่อยไปถึงสร้างถาวรวัตถุ
เรียงลำดับปริมาณของบุญที่จะได้มากกว่ากันไปตามลำดับ
พระองค์ก็บอกเอาไว้แล้ว ซึ่งมีอยู่ในตำรับตำรา
เมื่อเราทราบอย่างนี้ ก็แล้วแต่ใจของเราจะไขว่คว้าเอา

๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๖